

ဟိန်းဆက်သွင်
ငွေလပြည့်ဝန်း ကယာဝ

နှင့်

အခြား ကယာဝများ

အပိုင်း (၁) - စိမ်းစိမ်းစို ... ကဗျာစု

" စိမ်းစိမ်းစို ဥဒါန်း "

(ကဗျာရှည်) ဟိန်းဆက်သွင်

အဲဒီတုန်းက၊

ငါ့မှာ ...

စက်ဘီးတစ်စီး ပိုင်ဆိုင်ဖူးတယ်။

လွယ်အိတ်တစ်လုံး ပိုင်ဆိုင်ဖူးတယ်။

မုန့်ဖိုးနှစ်ရာ ပိုင်ဆိုင်ဖူးတယ်။

မနက်ဖြန်တစ်ခု ပိုင်ဆိုင်ဖူးတယ်။

သူငယ်ချင်းမလေးတစ်ယောက်၊

ဒါမှ မဟုတ် ...

စိမ်းစိမ်းစိုတစ်ယောက် ပိုင်ဆိုင်ဖူးတယ်။

နဝမတန်း ရူပဗေဒ သင်ခန်းစာမှာ ၊
 ငါတို့ သင်ခဲ့ရဖူးတယ် ... စိမ်းစိမ်းစို။
 အရာဝတ္ထုတွေဟာ ...
 ဒီလောက, ပတ်ဝန်းကျင်ကနေ၊
 ဘယ်တော့မှ ...
 အပြီးတိုင် ပျောက်ဆုံးသွားခြင်း မရှိဘဲ၊
 အစိုအနွေး၊ အရည်၊ အငွေ့ ...
 ပုံသဏ္ဌာန်တစ်မျိုးမျိုးအဖြစ်နဲ့ တော့၊
 ပြောင်းလဲတည်ရှိနေတတ်ကြသတဲ့ ။
 ဒါပါပဲ စိမ်းစိမ်းစို၊
 ဒါပါပဲ။

နင်ထိုင်တဲ့ အတန်းနေရာက ကြည့်ရင်၊
 ပြတင်းပေါက်ပြင်ပ, ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်၊
 သာမောသလိုလိုပေါ့။

တစ်ခါတလေ ...

တိမ်ဖြူဆုပ်တွေရဲ့ ဘဲလေးအက။

တစ်ခါတလေ ...

အသူရာနဲ့ သိကြားရဲ့ သံသရာစစ်ပွဲ။

ကနဦးက, ကောက်ပင်စိမ်းတွေရဲ့ ခုံးယိမ်း။

နောက် ... ရွှေဝါရောင် ပန်းချီကား။

သိပ်လှတဲ့ မြင်ကွင်းလို့ နင်ပြောဖူးတယ်။

ငါတော့ မထင်ဘူး စိမ်းစိမ်းစို။

ငါ မြင်နေရတဲ့ အလှဆုံးမြင်ကွင်းတစ်ခုကို

နင်မှ ... မြင်နိုင်စွမ်းမရှိခဲ့ပဲ။

နောက်ကြောင်းခံ အကြောင်းတရားတစ်ခုပါပဲ စိမ်းစိမ်းစိုရေ။

*** *** ***

" နင်နဲ့ ငါ ... သူငယ်ချင်းဖြစ်လို့ ရမလား "

" ရတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ... နင် ကတိတစ်ခုတော့ ပေးရမယ်။

တခြားယောက်ျားလေးတွေလို သူငယ်ချင်းဖြစ်ချင်ပါတယ်ဆိုပြီး ...

ငါ့ကို ရည်းစားစကားပြောတာတို့ ၊ စာပေးတာတို့ မလုပ်ရဘူး။

ဒါဆို ဖြစ်ခွင့်ပေးမယ် "

" အင်း ... စကားလည်း မပြောဘူး။ စာလည်း မပေးဘူး "

" ကတိ "

" အင်း ... ကတိ "

" ဒါဆို ... ဒီနေ့ကစပြီး

ငါတို့ ထာဝရသူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်သွားကြပြီ "

နင်, မုန့်ဈေးတန်းမှာ ကျပျောက်သွားတဲ့

ရွှေရင်ထိုးလေးကို ငါကောက်ရတဲ့ နေ့။

နင့်ဆီ ပြန်ပေးပြီးတဲ့ ကျောင်းဆင်းချိန်မှာ

ငါတို့ သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်သွားကြတယ်။

ဒါကတော့ ... ရိုးရှင်းခဲ့ပါတယ် စိမ်းစိမ်းစို။

*** *** ***

ကျောင်းပိတ်ရက်တချို့မှာ စာအတူတူကျက်ရင်း၊

မိုးစက်ကလေးတွေကို ငေးဖူးတယ်။

မြေသင်းနံ့တွေကို အတူရှိုက်ဖူးတယ်။

ဖုန်မှုန့်တွေ အလည်မလာသေးခင်ကပေါ့။

မိုးရေထဲ စက်ဘီးအတူစီးခဲ့ကြတဲ့

အမှတ်တရတွေ၊

တချို့ ... မြေကြီးထဲ စိမ့်ဝင်၊

တချို့ ... ကောင်းကင်ပေါ် အငွေ့ပျံတက်၊

တချို့ ... ဘယ်ဆီဘယ်ဝယ် ခရီးနှင့်ကုန်ကြသလဲ

ငါလည်း မသိတော့ပါဘူး စိမ်းစိမ်းစိုရယ်။

ပြီးတော့ ...

ငါတို့ ဟာ ...

ရာသီစက်ဝန်းရဲ့ သားကောင်တွေ ဖြစ်ခဲ့။

နှင်းကပ္ပဲ ဇာတ်ရုံထဲက၊

မာဖ လာလေးတွေ ဖြစ်ခဲ့။

ကျောင်းလွယ်အိတ် အနားစွန်းက၊

ပိုးကြိုးပန်းပွားလေးတွေ ဖြစ်ခဲ့။

စိန်ပန်းပွင့်တွေ ရှိုက်ကြီးတင် ငိုကြွေးပြီးတဲ့

နောက်ရက်များမှာ ပေါ့ စိမ်းစိမ်းစို။

*** *** ***

"ဒီ ရေခဲတုံးလေးကို ညနေအထိ အရည်မပျော်အောင် လုပ်ပြနိုင်ရင်

မနက်ဖြန်ကျ နင့်ကို မုန့်တီတစ်ပွဲ ဝယ်ကျွေးမယ် "

ရေခဲတုံးတွေ နေရောင်အောက်မှာ အရည်မပျော်ဖို့ ငါ မတတ်ကျွမ်း
ဘူး။

" ရေခဲတုံးလေးက အရည်ပျော်သွားပေမဲ့

လုံးဝပျောက်ဆုံးသွားတာမှ မဟုတ်ဘဲဟ။

အငွေ့ရယ်၊ အရည်ရယ် အဖြစ်နဲ့ ...

တစ်နေရာရာမှာ ဆက်ရှိနေတာပဲ။ ဥပမာ တချို့တစ်ဝက်က၊

နင့်ဗိုက်ထဲရောက်သွားတဲ့ ရေဓာတ်အဖြစ်ပေါ့ "

နင်က သဘောတကျ ရယ်တယ်။

ငါလည်း လိုက်ရယ်တယ်။

မန်ကျည်းဖျော်ရည်အိတ်ထဲက ရေခဲတုံးလေး

အရည်ပျော်သွားတယ်။

အဲဒီအချိန်တုန်းက၊

မနက်ဖြန်တွေတော့ အရည်မပျော်သေးဘူး။

အင်္ကျီအဖြူလေးတွေ နေ့စဉ်ဝတ်ရင်း၊

လုံချည်အစိမ်းလေးတွေ နေ့စဉ်ဝတ်ရင်း၊

ငါတို့ ... အကြည့်ချင်း အကြာကြီးမဆုံခဲ့ဘူး။

နွေရာသီ စိန်ခေါ်ပွဲအတွက်၊

အိပ်ရေးပျက်တမ်း မကစားခဲ့ဘူး။

လူငယ်တစ်ယောက်ရဲ့ ဗလာစာအုပ်မှာ ၊

အသည်းနှလုံးပုံ ဆေးမင်ကြောင် မထိုးခဲ့ဘူး။

ဒါနဲ့ ပဲ ...

အဖြူအစိမ်းဝတ်စုံတွေကို

ငါတို့ ကျောခိုင်းလိုက်တယ်။

ဂုဏ်ထူးသုံးဘာသာနဲ့ ၊ နင် ဆယ်တန်းအောင်တယ်။

ငါက, တစ်ဘာသာမှ မပါဘဲ အောင်တယ်။

ကိစ္စမရှိဘူး။ ကဗျာဆရာက အမှတ်ကောင်းဖို့ မလိုဘူး။

" နင် ဘယ်တက္ကသိုလ် တက်မှာ လဲ "

ငါ ... ဝမ်းသာအားရ မေးတယ်။

" ငါ ... နိုင်ငံခြားမှာ ကျောင်းသွားတက်ရမယ် "

နင် ဝမ်းနည်းစွာ ဖြေတယ်။

ဒေါ်သန်းငွေကြီး အအေးဆိုင်က ရေခဲတုံးတွေ

အရည်ပျော်သွားကြတယ်။

စိန်ပန်းပွင့်တွေ ဝမ်းနည်းသွားကြတယ်။

ကောက်ပင်စိမ်းတွေ ဝမ်းနည်းသွားကြတယ်။

ငါတို့ ...

ဝမ်းနည်းသွားကြတယ်။

*** *** ***

စိမ်းစိမ်းစိုရေ ...

လေယာဉ်ပျံသံကြားတိုင်း

မိုးပေါ်ကို မော့မော့ကြည့်ဖြစ်တယ်။

တိမ်တွေပေါ်ကနေ

ဆယ်ကျော်သက်မိတ္တူတွေ

တလူလူ လွင့်ကျလာတယ်။

ကျောင်းခေါင်းလောင်းရဲ့ လက်ဝဲကျောက်စာမှာ

နယူတန်နဲ့ ပိုက်သဂိုးရပ်တို့ စီးချင်းထိုးတဲ့ အကြောင်း၊

ငါ ... စာစီစာကုံးရေးမယ်။

ဆယ်တန်းတုန်းက မြေဖြူမှုန့်တွေ

ငါ ဦးနှောက်ထဲ ကြဲဖြန့်ဖျန်းပက်ရင်းပေါ့။

*** *** ***

အခုလည်း အဲဒီတုန်းကလိုပါပဲ။

မိုးတွေ ခပ်ဖွဲဖွဲရွာနေတယ်။

နင် မှတ်မိဦးမလား စိမ်းစိမ်းစို။

အရာဝတ္ထုတစ်ခုဟာ ...

ဒီတစ်နေရာမှာ ပျောက်ဆုံးသွားပေမဲ့၊

အခြားတစ်နေရာမှာ အခြားပုံသဏ္ဌာန်တစ်မျိုးနဲ့ ၊

ဆက်လက်တည်ရှိတတ်တယ်ဆိုတဲ့

ရူပဗေဒနိယာမ၊ လေ။

မကြာခင် ...

မိုးရေစက်တွေဟာ ...

ရေခိုးရေငွေ့အဖြစ်နဲ့ ပျံ့တက်သွားကြတော့မယ်။

တချို့လည်း ... မြေအောက်ရေစီးကြောင်းထဲ

စိမ့်မျောစီးဆင်းကြတော့မယ်။

သတိရတယ် စိမ်းစိမ်းစို။

ပြန်တွေ့ဦးမလား စိတ်ကူးယဉ်မိတယ်။

ဒါပေမဲ့ ... ပြန်မတွေ့တော့ဘူး။

*** *** ***

" နင် ... ကတိတစ်ခုတော့ ပေးရမယ်။

တခြားယောက်ျားလေးတွေလို
သူငယ်ချင်းဖြစ်ချင်ပါတယ်ဆိုပြီး ...
ငါ့ကို ရည်းစားစကားပြောတာတို့ ၊
စာပေးတာတို့ မလုပ်ရဘူး။
ဒါဆို ဖြစ်ခွင့်ပေးမယ် "

နင့်စကားတွေကို ...
စိန်ပန်းအကြွေတွေက မှတ်မိကြတယ်။
ငါ ပေးခဲ့တဲ့ ကတိကို ...
ကောက်ပင်စိမ်းတွေက သက္ကာယပြုတယ်။
ငါ ... နင့်ကို ရည်းစားစကား မပြောခဲ့ဘူး။
ရည်းစားစာ မပေးခဲ့ဘူး။
ငါတို့ ... သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်ခဲ့ပြီးနောက်၊
သူငယ်ချင်းတွေအဖြစ်နဲ့ ခွဲခွာကြတယ်။
ဒါ ... အမှန်တရား ဟုတ်ခဲ့သလား။
ငါ ... မသိဘူး စိမ်းစိမ်းစို။

အချစ်ဆိုတာ ...
ရူပဗေဒသင်ခန်းစာထဲက၊
နိယာမ၊တစ်ခု မဟုတ်မှန်း

သက်သေပြဖို့ အတွက်၊

ကဗျာ, တွေ ထဲမှာ ၊

ငါ ... ရှာကြည့်ဦးမယ်။

စိမ်းစိမ်းစိုရဲ့ ခြပ်ဖြစ်ရပ်ကြွင်းများ ။

ဒါမှ မဟုတ် ...

ကျောင်းတော်ဦးဆီက, ရင်ခုန်သံ။

အဲဒီတုန်းက၊ ငါ့မှာ ...

သူငယ်ချင်းမလေးတစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးတယ် စိမ်းစိမ်းစို။

ဟိန်းဆက်သွင်

1:10(am)

11/8/16